



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľa **JUDr. M. P.**, správcu konkurznej podstaty úpadcu A., poľnohospodárske družstvo P., S., *právne zast. JUDr. D. T., advokátkou, S.*, proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Michalovciach**, Ul. Sama Chalupku č. 18, Michalovce, za účasti M. M., S., v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporcu č.j. 2010/00619/R-9/Dr.Oz zo dňa 5.11.2010, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sp/30/2010-55 zo dňa 10. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sp/30/2010-55 zo dňa 10. júna 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporcu zo dňa 5. novembra 2010 č.j. 2010/00619/R-9/Dr.Oz **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 1Sp/30/2010-55 zo dňa 10.6.2011 zrušil rozhodnutie odporcu č.j. 2010/00619/R-9/Dr.Oz zo dňa 5.11.2010 a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Odporca uvedeným rozhodnutím podľa § 5 ods. 5 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len reštitučný zákon) rozhodol tak, že oprávnená osoba podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona spĺňa podmienky ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d/ zákona na navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré boli odňaté bez náhrady podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych údajov, že oprávnenej osobe priznáva právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom nachádzajúcim sa v katastrálnom území P. vo vložke č. 1420, mpč. X. pasienok vo výmere 1128714 m² podľa pozemnoknižného stavu v čase odňatia a parc. č. X. trvalý trávny porast o výmere 1194733 m² na LV X. v podiele 2/225 podľa stavu katastra nehnuteľností a že oprávnenej osobe M. M. priznáva právo k pozemkom v katastrálnom území P., v jej zákonomnom podiele 2/225, po pôvodnom vlastníkovi, otcovi J. M., zapísaný v urbárskej knihe z roku 1930, pod por. č. 9, t. č. zapísané ako parcely registra „E“ na LV č. X. pod B/1 v podiele 941/1001 k celku vo vlastníctve povinnej osoby úpadcu A., poľnohospodárske družstvo P., v správe správcu konkurznej podstaty JUDr. M. P., K.

Obvodný pozemkový úrad Michalovce odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že obec S. uplatnila dňa 30.12.2004 za oprávnené osoby reštitučný nárok na vrátenie pozemkov zapísaných na LV X. parc. č. X. trvalý trávny porast o výmere 1194733 m² v podiele 941/1001 vo vlastníctve úpadcu A., poľnohospodárske družstvo P. po pôvodných vlastníkoch združených v spoločenstve vlastníkov pôdy – občanov S. Uvedené pozemky prešli v zmysle zákona SNR č. 81/1949 Zb. do vlastníctva JRD S. Jednotlivé podiely pôvodných vlastníkov boli zapísané v urbárskej knihe z roku 1930. Oprávnená osoba M. M. si uplatnil reštitučný nárok na 2 podiely po pôvodnom vlastníkovi – otcovi J. M., zapísanom v urbárskej knihe pod por. č. 9. Zároveň oprávnená osoba preukázala, že spĺňa podmienky oprávnenej osoby podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 503/2003 Z.z., predložila svoje osobné a matričné doklady, matričné doklady pôvodného vlastníka a osvedčenie o dedičstve po pôvodnom vlastníkovi J. M., ktorý bol pôvodným vlastníkom dvoch podielov zapísaných v urbárskej

knihe pod por. č. 9. Pri výpočte zákonného podielu vychádzal správny orgán z toho, že ostatní dedičia po J. M. si reštitučný nárok neuplatnili, preto pripadajúci zákonný podiel správny orgán priznal oprávnenej osobe. Identifikáciou parciel č.j. K3 1330/09 zo dňa 21.12.2009 bolo zistené, že terajším vlastníkom predmetných nehnuteľností je úpadca A., poľnohospodárske družstvo P. v správe správcu konkurznej podstaty zapísané na LV X. pod B/1, v podiele 941/1001 a fyzických osôb zapísané na LV X. pod B/2, 3, 4 v podiele 60/1001. Správny orgán priznal oprávnenej osobe vlastnícke právo k pozemkom v k.ú. P. v podiele 2/225, t.č. zapísané na LV X. vo vlastníctve úpadcu A., PD P. pod B/1 v podiele 941/1001 k celku. Priznanie nároku odôvodnil správny orgán splnením podmienok § 2 ods. 2 písm. c/ a § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z.z.

Proti rozhodnutiu správneho orgánu podal navrhovateľ opravný prostriedok, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodnutia. Opravný prostriedok odôvodnil tým, že žiadosť o navrátenie pôdy, ktoré patrilo spoločenstvu vlastníkov pôdy občanov S. zo dňa 30.12.2004 podala u odporcu Obec S. s tým, že nárok uplatňuje podľa § 13 ods. 3 písm. c/ zákona č. 360/1990 Zb. Obci však takéto oprávnenie nepriznáva žiaden zákon. Obec sama nie je oprávnenou osobou a nemôže uplatniť nárok bez písomného plnomocenstva. V čase uplatnenia nároku obec takýmto plnomocenstvom nedisponovala, pretože v opačnom prípade by ho doložila a nedovoľovala by sa na ustanovenie § 13 ods. 3 písm. c/ zákona č. 360/1990 Zb.. Odporca konanie prerušil za účelom doplnenia podanej žiadosti, napriek jej nedoplneniu znovu prerušil už prerušené konanie a konal s obcou bez preukázania plnomocenstva. Správny orgán teda porušil ustanovenie § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku a § 49 ods. 2 Správneho poriadku.

Odporca k opravnému prostriedku navrhovateľa uviedol, že oprávnená osoba M. M. si uplatnil reštitučný nárok na základe plnej moci udelenej Obci S. dňa 17.12.2004 a predložením osobných a matričných dokladov preukázala, že splnila podmienky oprávnenej osoby podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 503/2003 Z.z. Plná moc obci bola schválená na verejnom zhromaždení za oprávnené osoby - vlastníkov pasienkového spoločenstva podľa prezenčnej listiny. V danom prípade ide o pasienkový urbársky majetok patriaci fyzickým osobám v pozemnoknižnej vložke zapísaný ako celok podľa § 37 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb. a preto na uplatnenie nároku môžu oprávnené osoby splnomocniť spoločného zástupcu. Obec pri doručení žiadosti doložila iba zoznam, avšak dodatočne predložila aj plnomocenstvo a prezenčnú listinu. Keďže zákon č. 503/2003 Z.z. ani Správny poriadok nestanovujú lehotu

na predkladanie požadovaných listín a konanie do ich predloženia bolo prerušené až po ich splnení nastupujú procesné lehoty na ukončenie podania veci. Nadriadený orgán odporcu na základe jeho žiadosti súhlasil s predĺžením lehoty vo veci rozhodnutia o reštitučnom nároku oprávnených osôb obce S. do 31.12.2010. Zo strany odporcu neboli porušené žiadne procesné lehoty. Navrhovateľ nespochybnil nárok oprávnenej osoby ani v opravnom prostriedku, v dôsledku čoho odporca navrhol rozhodnutie potvrdiť.

Krajský súd v Košiciach preskúmal rozhodnutie odporcu a dospel k záveru, že námietky navrhovateľa sú oprávnené. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. právo na vrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom SR s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v období od 25.2.1948 do 1.1.1990 spôsobom uvedeným v § 3. Súd po preštudovaní administratívneho spisu dospel k záveru, že námietky navrhovateľa uvedené v jeho opravnom prostriedku nespochybňujú reštitučný nárok oprávnenej osoby M. M., ale spochybňujú procesný postup odporcu. Súd vychádzajúc zo zákonných ustanovení, zásad správneho konania a výkladov ustanovení o zastúpení na základe splnomocnenia a o spôsobe konania spoločného zástupcu a po oboznámení sa so žiadosťou o navrátenie pôdy zo dňa 30.12.2004 zistil, že žiadosť o navrátenie pôdy podala obec S. zastúpená štatutárnym orgánom – starostom M. K. a je podaná podľa § 13 ods. 3 písm. c/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Obec žiada o vydanie pôdy (TTP), ktorá patrila spoločenstvu vlastníkov pôdy – občanom S., vedenej na LV X., parc. č. X. v k.ú. P. v podiele 941/1101, keďže táto pôda bola podľa zákona č. 81/1949 Zb. prevedená bez súhlasu vlastníkov do majetku JRD S. K žiadosti okrem iného je pripojené aj splnomocnenie, podľa ktorého dňa 17.12.2004 splnomocnitelia splnomocňujú Obec S. k podaniu žiadosti o navrátenie pôdy zapísanej na LV X. parc. č. X. v k.ú. P. v podiele 941/1001 patriace spoločenstvu vlastníkov pôdy. Na splnomocnení je pečiatka Obce S., podpis a 4 podpisy splnomocnencov, z toho 2 nečitateľné. Podpis oprávnenej osoby M. M. na plnomocenstve chýba. Listom zo dňa 18.1.2005 bola obec vyzvaná na doplnenie žiadosti o plnomocenstvo, v prípade zastupovania oprávnených osôb zákonom s presne vymedzenými právami a povinnosťami v lehote 30 dní. Do doručenia požadovaných dokladov bolo konanie prerušené s tým, že v prípade nedoručenia dokladov bude konanie zastavené. Napriek tomu, že lehota nebola dodržaná a doklady neboli doložené, odporca opätovne konanie prerušil s tým, že bude potrebné zhromaždiť aj ďalšie podklady smerujúce k objektívnemu zisteniu skutočného stavu veci. O splnomocnení v tomto rozhodnutí nebolo uvedené nič. Dožiadanim zo dňa 15.5.2008 odporca žiadal obec S. o výpis

z uznesenia členskej schôdze z roku 2004 a prezenčnú listinu, ktorým obec splnomocnila oprávnené osoby na uplatnenie nároku na vrátenie vlastníctva k pôde. Zároveň obec poučil, že o reštitučný nárok nemôže žiadať právnická osoba. Listom zo dňa 17.8.2009 odporca vyzval obec na doloženie plnej moci udelenej oprávnenými osobami pre spoločného zástupcu. Súd na základe týchto skutočností dospel k záveru, že odporca sa neriadil dôsledne ustanoveniami Správneho poriadku už porovnaním podpisov na prezenčnej listine verejného zhromaždenia zo dňa 15.12.2004 a na splnomocnení zo dňa 17.12.2004 je zrejmé, že podpis oprávnenej osoby M. M. absentuje. Na výzvu na doloženie plnej moci obec nereagovala. Plná moc bola doložená až 31.8.2010. Všeobecnými náležitosťami podania podľa Správneho poriadku je individualizácia subjektu, t.j. kto ho podáva, označenie predmetu konania a napokon označenie petitu. Je teda potrebné identifikovať toho, kto podanie urobil. Predmetnej žiadosti zo dňa 30.12.2004 je ako žiadateľ o vydanie pôdy uvedená Obec S. a nie M. M. Takisto aj v rozhodnutí odporcu zo dňa 8.8.2005 č.j. 2005/02364/Pr.k./dr.oz./Ing. O. sa ako účastník konania, ktorý si uplatnil reštitučný nárok na vrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvádza Obec S. K uvedenému rozhodnutiu predchádzalo dožiadanie odporcu zo dňa 18.1.2005, ktorým tento prerušil konanie na dobu 30 dní s poučením, že v prípade nedoručenia dokladov konanie zastaví. To sa však napriek uplynutiu lehoty nestalo. Odporca teda dostatočne nepreskúmal, či boli splnené procesné podmienky na začatie konania o reštitučnom nároku oprávnenej osoby a poskytovaním stále nových lehôt na doplnenie žiadosti dospel k meritórnemu rozhodnutiu. Súd preto rozhodnutie zrušil podľa § 250q ods. 2 OSP a vrátil ho odporcovi na nové konanie.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal dňa 25.7.2011 odvolanie odporca. Namietal, že rozhodnutie krajského súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že reštitučný nárok za oprávnené osoby a teda i za účastníka konania M. M. uplatnil podľa § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. v spojitosti s § 37 zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov starosta obce M. K. na základe plnej moci zo dňa 17.12.2004 odsúhlasenej na verejnom zhromaždení dňa 15.12.2004. Teda na to, aby bol starosta obce oprávnený uplatniť nárok na vydanie nehnuteľnosti postačoval súhlas majiteľov väčšiny podielov. Dodatočne dokladané písomné plnomocnenstvo bolo už iba potvrdením tejto skutočnosti, pričom oprávnenie starostu obce M. K. vyplynulo až z rozhodnutia na verejnom zhromaždení pôvodných vlastníkov a ich právnych nástupcov. Na to, aby bol starosta obce oprávnený uplatniť nárok na vydanie nehnuteľnosti, postačoval podľa § 37 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. súhlas majiteľov väčšiny podielov v urbáriáte, teda nie všetkých vlastníkov

alebo ich zástupcov, o čom svedčia prezenčné listiny, na ktorej podpis účastníka konania neabsentuje. Absencia podpisu na splnomocnení zo dňa 17.12.2004 bola dodatočne odstránená doložením plnomocenstva dňa 31.8.2010. Je pravdou, že odporca vo svojich výzvach upozornil splnomocneného zástupcu účastníka na to, že nedoplnením podania v stanovenej lehote konanie zastaví, avšak zabezpečovanie, preukazovanie, hodnotenie dôkazov pre reštitučné nároky je z hľadiska časového veľmi náročné, a preto neposkytnutím lehôt by účastníci boli ukrátení na svojich právach. Krajský súd tým, že spochybnil procesné podmienky na začatie konania o reštitučnom nároku M. M. jednostranne napomáha správcovi konkurznej podstaty, aby predmetné nehnuteľnosti mohli byť za každú cenu predané i napriek tomu, že odporca spochybnil vo svojom vyjadrení právny titul prevodu reštituovaných pozemkov z JRD S. na úpadcu A., poľnohospodárske družstvo P. Na základe týchto skutočností navrhol odporca, aby najvyšší súd zmenil rozsudok Krajského súdu Košice tak, že rozhodnutie odporcu potvrdí v celom rozsahu.

K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý považuje rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach za správne, pretože postup odporcu nebol v súlade so zásadami Správneho poriadku. Z administratívneho spisu vyplýva, že k žiadosti o navrátenie vlastníctva k pôde bola doručená prezenčná listina a splnomocnenie obce k podaniu žiadosti. Na splnomocnení sú 4 podpisy, z ktorých 2 sú nečitateľné. Nie je teda možné určiť, kto obec splnomocnil. Z prezenčnej listiny nevyplýva súhlas urbárskych podielnikov, ale iba to, že sa konalo verejné zhromaždenie a táto listina preukazuje, kto sa na ňom zúčastnil. Na podanie žiadosti bola obec splnomocnená 4 osobami, čo nie je väčšina. Odporca aj napriek tomu, že nemal platné plnomocnenstvo konal s obcou a nie s oprávnenými osobami. Predmetné konanie malo byť zastavené už v roku 2005, keď odporca vyzval obec na doplnenie dokladov v 30 dňovej lehote, čo sa nestalo. Navrhovateľ považuje rozsudok krajského súdu za správny a navrhol ho potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a následne potom ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk, vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým jednomyseľne zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. 1Sp/30/2010-55 zo dňa

10.6.2011 podľa § 220, 250ja ods. 3 a § 250l ods. 2 OSP tak, že rozhodnutie odporcu zo dňa 5.11.2010 č.j. 2010/00619/R-9/Dr.Oz potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ktorým nebol spochybnený hmotnoprávny reštitučný nárok oprávnenej osoby M. M. k pozemkom, ku ktorým mu odporca priznal v napadnutom rozhodnutí vlastnícke právo, ale bol spochybnený procesný postup odporcu pri konaní o tomto nároku.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v období od 25.2.1948 do 1.1.1990 spôsobom uvedeným v § 3.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 2 a 3 zákona č. 503/2003 Z.z. rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa ods. 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách na uplatňovanie nárokov na vydanie nehnuteľností a nárokov vyplývajúcich zo spoluvlastníctva pri pozemkových úpravách určia oprávnené osoby spoluvlastníci spoločného zástupcu a spôsob jeho konania; na to je potrebný súhlas väčšiny majiteľov podielov.

Zákon č. 503/2003 Z.z. je jedným zo zákonov reštitučného charakteru, ktorého cieľom je spolu s ostatnými reštitučnými zákonmi zabezpečiť, tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákone v presne stanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb a na základe v zákone taxatívne stanovených prípadov straty majetku.

Najvyšší súd v interpretácii zákona č. 503/2003 Z.z. uvádza, že aj v tomto prípade ide o reštitučný zákon, ktorým sa demokratická spoločnosť snaží aspoň čiastočne zmierniť následky minulých majetkových a iných krívd, spočívajúcich v porušovaní všeobecne

uznávaných ľudských práv a slobôd zo strany štátu. Štát a jeho orgány a obce sú teda povinné postupovať v konaní podľa tohto zákona v súlade so záujmami osôb, ktorých ujma má byť aspoň čiastočne kompenzovaná. Tento výklad vychádza zo skutočnosti, že zmyslom všetkých reštitučných zákonov bolo zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v rozhodnom období, pričom zákonodarca si bol vedomý, že odstránenie všetkých krívd nie je reálne a že sa musí uspokojiť len s nápravou niektorých.

V zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k majetku sú osoby povinné si uplatniť do uplynutia prekluzívnej lehoty, ktorá bola zákonom stanovená do 31.12.2004.

Najvyšší súd má za preukázané, že starosta Obce S. M. K. podal dňa 31.12.2004 žiadosť o navrátenie vlastníctva k pôde na príslušný Obvodný pozemkový úrad v Michalovciach. Takto postupoval starosta obce na základe poverenia vlastníkov pasienkového spoločenstva odsúhlasenom na verejnom zhromaždení vlastníkov dňa 15.12.2004, kde bol väčšinou hlasov vlastníkov starosta obce určený za spoločného zástupcu na uplatnenie nárokov na vydanie nehnuteľností podľa § 37 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. Je nesporne preukázané z prezenčnej listiny z verejného zhromaždenia vo veci uplatnenia reštitučného nároku na navrátenie pôdy konaného dňa 15.12.2004 v Obecnom kultúrnom spoločenskom stredisku v S., že sa ho zúčastnila a svoju účasť podpisom potvrdila aj oprávnená osoba M. M. Je teda nesporné, že oprávnené osoby reštituenti konajúc podľa § 37 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. splnomocnili súhlasom majiteľov väčšiny podielov na uplatnenie nároku na navrátenie vlastníctva starostu obce. Keďže, ako už bolo uvedené účastníkom tohto zhromaždenia bola aj oprávnená osoba, je nesporný jeho úmysel uplatniť si reštitučný nárok a poskytnúť plnomocenstvo na zastupovanie starostovi obce.

Na základe uvedeného mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že za M. M. konal zástupca oprávnený na základe zákona, ktorému oprávnenie na zastupovanie odsúhlasil M. M. dňa 15.12.2004 nepochybným prejavom svojej vôle nechať sa zastupovať a v dôsledku toho potom podpis splnomocnenia nemá konštitutívny účinok, ale je iba formálnym znakom potvrdzujúcim existenciu práva na zastupovanie splnomocnenej osoby. Vzhľadom na to je podstatné, že reštituent jednoznačne prejavil svoju vôľu nechať sa zastupovať konkrétnym zástupcom, ktorý oznámil správne orgánu, že bude reštituenta zastupovať a zároveň nárok uplatnil v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote.

Napokon aj dodatočným doložením plnomocenstva v priebehu konania sa konvaliduje jeho nedostatok pri začatí konania.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že rozhodnutie odporcu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, nakoľko navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a odporca podľa zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. novembra 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková